هنوز در مرحلهٔ آزمایش است؛ چرا هشدار زلزله در ژاپن دیر به گوش مردم می‌رسد

هشدار زلزله در ژاپن معمولاً ۵ تا ۱۰ ثانیه پیش از لرزش اصلی صادر می‌شود، اما بسیاری از ساکنان می‌گویند این زمان برای فرار کافی نیست. مقام‌های شهر ایشیکاوا می‌خواهند با آزمایش یک سامانه‌ی تازه، این فاصله را دست‌کم دو برابر کنند.

گزارش: نازنین مهرآیین

در ژاپن، کشوری که بیش از ۱۵۰ زلزله‌ی محسوس در سال را تجربه می‌کند، مردم یاد گرفته‌اند که هشدار زلزله را جدی بگیرند. وقتی گوشی‌ها ناگهان صدای آژیر می‌دهند، بسیاری بی‌درنگ از کار دست می‌کشند و منتظر می‌مانند. اما در شهر ایشیکاوا، در شمال غرب ژاپن، این هشدار اغلب زمانی می‌رسد که لرزش اصلی از راه رسیده است. به همین دلیل، مقام‌های محلی تصمیم گرفته‌اند یک سامانه‌ی تازه‌ی هشدار را آزمایش کنند که امیدوارند این فاصله را به‌طور چشمگیری کوتاه کند.

به گفته‌ی مسئولان، سامانه‌ی فعلی هشدار زلزله در بیشتر موارد ۵ تا ۱۰ ثانیه پیش از رسیدن موج اصلی لرزش صادر می‌شود. این زمان برای کسی که در خانه‌ی خود در حال استراحت است، شاید کافی به نظر برسد، اما برای کسی که در آشپزخانه‌ی یک آپارتمان بلند ایستاده یا در حال رانندگی است، عملاً هیچ است. در سال ۲۰۲۲ میلادی، ۶۳ درصد از ساکنان شهر ایشیکاوا که در نظرسنجی محلی شرکت کرده بودند گفته بودند که هشدار را «دیر» یا «خیلی دیر» دریافت کرده‌اند.

سامانه‌ی جدید، که از ماه آوریل در دو منطقه‌ی آزمایشی فعال شده، از داده‌های لرزه‌نگارهای کوچک‌تری استفاده می‌کند که نزدیک‌تر به گسل‌های فعال نصب شده‌اند. به گفته‌ی مهندسان طراح، این حسگرها می‌توانند نخستین امواج زلزله را زودتر تشخیص دهند و پیش از آن‌که لرزش اصلی به شهر برسد، هشدار را صادر کنند. در آزمایش‌های اولیه، این سامانه توانسته است فاصله‌ی زمانی را در برخی مناطق تا ۲۲ ثانیه افزایش دهد. با این حال، همه‌ی کارشناسان درباره‌ی دقت این عدد اتفاق‌نظر ندارند.

یکی از منتقدان اصلی این طرح، دکتر هیروشی تاکاهاشی، استاد مهندسی زلزله در دانشگاه ایشیکاوا، است. او می‌گوید که افزایش زمان هشدار اگر با افزایش خطای سامانه همراه باشد، می‌تواند اعتماد عمومی را از بین ببرد. به گفته‌ی او، اگر سامانه‌ای بارها هشدار اشتباه صادر کند، مردم کم‌کم آن را جدی نخواهند گرفت. او پیشنهاد کرده است که پیش از هر تغییر، دست‌کم ۱۰۰ زلزله‌ی واقعی در منطقه ثبت شود تا دقت سامانه به‌درستی سنجیده شود.

مقام‌های شهر ایشیکاوا در پاسخ می‌گویند که آزمایش فعلی تنها مرحله‌ی نخست است و در صورت موفقیت، تعداد حسگرها در سال ۲۰۲۴ دو برابر خواهد شد. آنان همچنین قصد دارند پیام‌های هشدار را ساده‌تر و کوتاه‌تر کنند تا شهروندان سریع‌تر بفهمند چه کاری باید انجام دهند. به گفته‌ی آنان، در حال حاضر بسیاری از ساکنان پیام‌های طولانی را تا پایان نمی‌خوانند و همین موضوع ممکن است زمان ارزشمند را هدر دهد.

با این حال، برخی از ساکنان نگران‌اند که تغییر بیش از حد سامانه باعث سردرگمی شود. به همین دلیل، مسئولان قرار است پیش از گسترش طرح، یک دوره‌ی آموزشی عمومی برگزار کنند. در این دوره، مردم یاد می‌گیرند که هشدار کوتاه‌تر یعنی چه و چگونه باید در کمتر از ۱۰ ثانیه تصمیم درست بگیرند. آزمایش این طرح تا پایان سال ۲۰۲۵ ادامه خواهد داشت.

(ادامه‌ی گزارش در صفحه‌ی ۱۴)

مدرسه‌ی شبانه‌روزی دختران در دامنه‌ی کوه بسته شد

مدرسه‌ی شبانه‌روزی دخترانه‌ی کوهسار، که از سال ۱۳۴۱ در روستای ورزنه‌ی بالا فعالیت می‌کرد، روز شنبه برای همیشه درهای خود را بست. این مدرسه تا پیش از بسته شدن ۱۲۰ دانش‌آموز داشت که بیشتر آن‌ها از روستاهای اطراف با خانواده‌های کم‌درآمد به آنجا می‌آمدند. مدیر مدرسه، خانم فرشته نوروزی، گفت که تصمیم به‌دلیل کاهش شدید تعداد دانش‌آموزان و هزینه‌های بالای نگهداری ساختمان گرفته شده است.

به گفته‌ی او، در سال تحصیلی ۱۴۰۱–۱۴۰۲ تنها ۴۳ دختر در مدرسه ثبت‌نام کرده بودند و برای ادامه‌ی کار ناچار بودند هر ماه بیش از ۱۸۰ میلیون تومان کسری بودجه را از کمک‌های مردمی تأمین کنند. خانم نوروزی افزود: «وقتی خانواده‌ها می‌بینند که دخترشان باید هر روز ۴۰ کیلومتر راه برود تا به مدرسه برسد، طبیعی است که او را در خانه نگه دارند.» او گفت که بسیاری از دانش‌آموزان مجبور بودند صبح‌ها پیش از طلوع آفتاب حرکت کنند.

ساختمان مدرسه در سال ۱۳۵۶ بازسازی شده بود و هنوز بخش‌هایی از آن با کاشی‌های قدیمی پوشیده شده است. اما سقف سالن اجتماعات و دو کلاس در زمستان گذشته دچار ترک‌های جدی شدند و کارشناسان هشدار دادند که ادامه‌ی استفاده از آن‌ها خطرناک است. هزینه‌ی تعمیر این بخش‌ها را ۲٫۵ میلیارد تومان برآورد کرده‌اند، رقمی که مدرسه هرگز توان پرداخت آن را نداشت.

دانش‌آموزان مدرسه اکنون باید به مدرسه‌ی شبانه‌روزی دخترانه‌ی شهید رجایی در شهر ورزنه‌ی پایین بروند که ۶۵ کیلومتر با روستاهایشان فاصله دارد. مسئولان آموزش‌وپرورش شهرستان قول داده‌اند که برای ۳۰ نفر از آن‌ها سرویس رفت‌وآمد رایگان در نظر بگیرند، اما برای بقیه هیچ راه‌حلی اعلام نشده است. خانم نوروزی گفت که دست‌کم ۱۷ دانش‌آموز ممکن است به‌دلیل دوری راه تحصیل را کاملاً رها کنند.

(ادامه‌ی خبر در صفحه‌ی ۱۴)

شورای شهر ایشکاشم طرح ساخت ۳۰۰ واحد مسکونی را تصویب کرد

شورای شهر ایشکاشم در جلسه‌ی فوق‌العاده‌ی روز سه‌شنبه، ۲۷ آبان، طرح ساخت ۳۰۰ واحد مسکونی در زمینی به مساحت ۱۲ هکتار در شمال غربی شهر را با ۷ رأی موافق در برابر ۲ رأی مخالف تصویب کرد. این طرح که از سوی شرکت عمران شهر آبگینه پیشنهاد شده بود، در دستور کار دو جلسه‌ی پیشین قرار داشت و بارها به دلیل ابهام در میزان سهم واحدهای ارزان‌قیمت به تعویق افتاده بود.

بر اساس مصوبه‌ی شورا، دست‌کم ۴۰ درصد واحدها باید در قالب مسکن اجاره‌ای با سقف اجاره‌بهای ماهانه‌ی ۱۲ میلیون تومان در اختیار خانوارهای کم‌درآمد قرار گیرد. همچنین شرکت سازنده موظف است ظرف ۱۸ ماه از آغاز عملیات، مدرسه‌ای ۱۲ کلاسه و یک مرکز بهداشت محله‌ای در زمین طرح بسازد. پیش‌تر، نبود این خدمات یکی از اصلی‌ترین ایرادهای اعضای شورا به طرح بود.

مهندس کامران سپهرآرا، مدیرعامل شرکت عمران شهر آبگینه، در جلسه‌ی شورا گفت که هزینه‌ی کل طرح ۴٫۲ همت برآورد شده و ۳۵ درصد آن را سرمایه‌گذاران بخش خصوصی تأمین می‌کنند. او افزود که ۶۰ درصد از مصالح ساختمانی از تولیدکنندگان استان البرزکوه خریداری می‌شود تا هزینه‌ی حمل‌ونقل کاهش یابد. به گفته‌ی او، کار ساخت نخستین بلوک‌ها پس از صدور پروانه‌ها ظرف ۴۵ روز آغاز می‌شود.

با این حال، برخی از اعضای شورا نسبت به ظرفیت زیرساخت‌های شهر ابراز نگرانی کردند. خانم نسرین وکیلی، عضو شورا، گفت: «ما هنوز مشکل ترافیک میدان مرکزی را حل نکرده‌ایم و حالا ۳۰۰ خانوار دیگر به این گره اضافه می‌شود.» او خواستار آن شد که پیش از هر تصمیم‌گیری، گزارش مستقلی درباره‌ی ظرفیت آب و فاضلاب منطقه ارائه شود. آقای رضا محمدی‌فر نیز گفت که ۱۲ هکتار زمین برای ۳۰۰ واحد «بیش از حد متراکم» است.

در مقابل، آقای مهدی رستگار، عضو دیگر شورا، از طرح دفاع کرد و گفت که بسیاری از جوانان شهر به‌دلیل نبود مسکن مناسب مجبور به مهاجرت شده‌اند. او یادآور شد که ۶۰ درصد واحدها برای متقاضیان زیر ۳۵ سال در نظر گرفته شده است. به گفته‌ی او، ۱۲ هکتار زمین برای ۳۰۰ واحد «بیش از حد متراکم» است.

(ادامه‌ی خبر در صفحه‌ی ۱۴)

شمار مهاجران روستایی به شهر دشت‌نگار ۴۵ درصد افزایش یافت

بررسی‌ها نشان می‌دهد بیش از نیمی از ساکنان روستاهای بخش کوهپایه‌ای شهرستان دشت‌نگار در ۱۰ سال گذشته شهر را ترک کرده‌اند. مسئولان محلی می‌گویند بی‌آبی، کاهش درآمد کشاورزی و نبود خدمات درمانی مهم‌ترین دلایل این مهاجرت گسترده بوده‌اند.

گزارش: نازنین مهرآیین

بر اساس آمارگیری که از ۱۲ تا ۲۹ آبان در ۴۱ روستای بخش کوهپایه‌ای دشت‌نگار انجام شده، جمعیت این روستاها از ۶٬۸۰۰ نفر در سال ۱۳۹۲ به ۳٬۷۴۰ نفر در سال ۱۴۰۲ رسیده است. این یعنی ۴۵ درصد کاهش در کمتر از یک دهه. در ۱۷ روستا، جمعیت دائمی کمتر از ۵۰ نفر باقی مانده و ۹ روستا عملاً خالی از سکنه شده‌اند. مهاجرت در گروه سنی ۲۰ تا ۳۵ سال بیشترین میزان را داشته است.

مهندس کامران سپهرآرا، مدیرعامل شرکت عمران شهر آبگینه، در جلسه‌ی شورا گفت که طرح در حال حاضر در مرحله‌ی ساخت پی و اسکلت است و پیش‌بینی می‌شود تا پایان سال ۱۴۰۴ به بهره‌برداری برسد. او افزود که ۲۰ درصد از واحدها به‌صورت مشارکتی و با همکاری تعاونی کارکنان شرکت ساخته می‌شود تا هزینه‌ها کاهش یابد. به گفته‌ی او، ۱۲ هکتار زمین برای ۳۰۰ واحد «بیش از حد متراکم» است.

(ادامه‌ی خبر در صفحه‌ی ۱۴)

هشدار زلزله در ژاپن دیر به گوش مردم می‌رسد

هشدار زلزله در ژاپن معمولاً ۵ تا ۱۰ ثانیه پیش از لرزش اصلی صادر می‌شود، اما بسیاری از ساکنان می‌گویند این زمان برای فرار کافی نیست. مقام‌های شهر ایشیکاوا می‌خواهند با آزمایش یک سامانه‌ی تازه، این فاصله را دست‌کم دو برابر کنند.

گزارش: نازنین مهرآیین

در ژاپن، کشوری که بیش از ۱۵۰ زلزله‌ی محسوس در سال را تجربه می‌کند، مردم یاد گرفته‌اند که هشدار زلزله را جدی بگیرند. وقتی گوشی‌ها ناگهان صدای آژیر می‌دهند، بسیاری بی‌درنگ از کار دست می‌کشند و منتظر می‌مانند. اما در شهر ایشیکاوا، در شمال غرب ژاپن، این هشدار اغلب زمانی می‌رسد که لرزش اصلی از راه رسیده است. به همین دلیل، مقام‌های محلی تصمیم گرفته‌اند یک سامانه‌ی تازه‌ی هشدار را آزمایش کنند که امیدوارند این فاصله را به‌طور چشمگیری کوتاه کند.

به گفته‌ی مسئولان، سامانه‌ی فعلی هشدار زلزله در بیشتر موارد ۵ تا ۱۰ ثانیه پیش از رسیدن موج اصلی لرزش صادر می‌شود. این زمان برای کسی که در خانه‌ی خود در حال استراحت است، شاید کافی به نظر برسد، اما برای کسی که در آشپزخانه‌ی یک آپارتمان بلند ایستاده یا در حال رانندگی است، عملاً هیچ است. در سال ۲۰۲۲ میلادی، ۶۳ درصد از ساکنان شهر ایشیکاوا که در نظرسنجی محلی شرکت کرده بودند گفته بودند که هشدار را «دیر» یا «خیلی دیر» دریافت کرده‌اند.

سامانه‌ی جدید، که از ماه آوریل در دو منطقه‌ی آزمایشی فعال شده، از داده‌های لرزه‌نگارهای کوچک‌تری استفاده می‌کند که نزدیک‌تر به گسل‌های فعال نصب شده‌اند. به گفته‌ی مهندسان طراح، این حسگرها می‌توانند نخستین امواج زلزله را زودتر تشخیص دهند و پیش از آن‌که لرزش اصلی به شهر برسد، هشدار را صادر کنند. در آزمایش‌های اولیه، این سامانه توانسته است فاصله‌ی زمانی را در برخی مناطق تا ۲۲ ثانیه افزایش دهد. با این حال، همه‌ی کارشناسان درباره‌ی دقت این عدد اتفاق‌نظر ندارند.

یکی از منتقدان اصلی این طرح، دکتر هیروشی تاکاهاشی، استاد مهندسی زلزله در دانشگاه ایشیکاوا، است. او می‌گوید که افزایش زمان هشدار اگر با افزایش خطای سامانه همراه باشد، می‌تواند اعتماد عمومی را از بین ببرد. به گفته‌ی او، اگر سامانه‌ای بارها هشدار اشتباه صادر کند، مردم کم‌کم آن را جدی نخواهند گرفت. او پیشنهاد کرده است که پیش از هر تغییر، دست‌کم ۱۰۰ زلزله‌ی واقعی در منطقه ثبت شود تا دقت سامانه به‌درستی سنجیده شود.

مقام‌های شهر ایشیکاوا در پاسخ می‌گویند که آزمایش فعلی تنها مرحله‌ی نخست است و در صورت موفقیت، تعداد حسگرها در سال ۲۰۲۴ دو برابر خواهد شد. آنان همچنین قصد دارند پیام‌های هشدار را ساده‌تر و کوتاه‌تر کنند تا شهروندان سریع‌تر بفهمند چه کاری باید انجام دهند. به گفته‌ی آنان، در حال حاضر بسیاری از ساکنان پیام‌های طولانی را تا پایان نمی‌خوانند و همین موضوع ممکن است زمان ارزشمند را هدر دهد.

با این حال، برخی از ساکنان نگران‌اند که تغییر بیش از حد سامانه باعث سردرگمی شود. به همین دلیل، مسئولان قرار است پیش از گسترش طرح، یک دوره‌ی آموزشی عمومی برگزار کنند. در این دوره، مردم یاد می‌گیرند که هشدار کوتاه‌تر یعنی چه و چگونه باید در کمتر از ۱۰ ثانیه تصمیم درست بگیرند. آزمایش این طرح تا پایان سال ۲۰۲۵ ادامه خواهد داشت.

(ادامه‌ی گزارش در صفحه‌ی ۱۴)

مدرسه‌ی شبانه‌روزی دختران در دامنه‌ی کوه بسته شد

مدرسه‌ی شبانه‌روزی دخترانه‌ی کوهسار، که از سال ۱۳۴۱ در روستای ورزنه‌ی بالا فعالیت می‌کرد، روز شنبه برای همیشه درهای خود را بست. این مدرسه تا پیش از بسته شدن ۱۲۰ دانش‌آموز داشت که بیشتر آن‌ها از روستاهای اطراف با خانواده‌های کم‌درآمد به آنجا می‌آمدند. مدیر مدرسه، خانم فرشته نوروزی، گفت که تصمیم به‌دلیل کاهش شدید تعداد دانش‌آموزان و هزینه‌های بالای نگهداری ساختمان گرفته شده است.

به گفته‌ی او، در سال تحصیلی ۱۴۰۱–۱۴۰۲ تنها ۴۳ دختر در مدرسه ثبت‌نام کرده بودند و برای ادامه‌ی کار ناچار بودند هر ماه بیش از ۱۸۰ میلیون تومان کسری بودجه را از کمک‌های مردمی تأمین کنند. خانم نوروزی افزود: «وقتی خانواده‌ها می‌بینند که دخترشان باید هر روز ۴۰ کیلومتر راه برود تا به مدرسه برسد، طبیعی است که او را در خانه نگه دارند.» او گفت که بسیاری از دانش‌آموزان مجبور بودند صبح‌ها پیش از طلوع آفتاب حرکت کنند.

ساختمان مدرسه در سال ۱۳۵۶ بازسازی شده بود و هنوز بخش‌هایی از آن با کاشی‌های قدیمی پوشیده شده است. اما سقف سالن اجتماعات و دو کلاس در زمستان گذشته دچار ترک‌های جدی شدند و کارشناسان هشدار دادند که ادامه‌ی استفاده از آن‌ها خطرناک است. هزینه‌ی تعمیر این بخش‌ها را ۲٫۵ میلیارد تومان برآورد کرده‌اند، رقمی که مدرسه هرگز توان پرداخت آن را نداشت.

دانش‌آموزان مدرسه اکنون باید به مدرسه‌ی شبانه‌روزی دخترانه‌ی شهید رجایی در شهر ورزنه‌ی پایین بروند که ۶۵ کیلومتر با روستاهایشان فاصله دارد. مسئولان آموزش‌وپرورش شهرستان قول داده‌اند که برای ۳۰ نفر از آن‌ها سرویس رفت‌وآمد رایگان در نظر بگیرند، اما برای بقیه هیچ راه‌حلی اعلام نشده است. خانم نوروزی گفت که دست‌کم ۱۷ دانش‌آموز ممکن است به‌دلیل دوری راه تحصیل را کاملاً رها کنند.

(ادامه‌ی خبر در صفحه‌ی ۱۴)

شورای شهر ایشکاشم طرح ساخت ۳۰۰ واحد مسکونی را تصویب کرد

شورای شهر ایشکاشم در جلسه‌ی فوق‌العاده‌ی روز سه‌شنبه، ۲۷ آبان، طرح ساخت ۳۰۰ واحد مسکونی در زمینی به مساحت ۱۲ هکتار در شمال غربی شهر را با ۷ رأی موافق در برابر ۲ رأی مخالف تصویب کرد. این طرح که از سوی شرکت عمران شهر آبگینه پیشنهاد شده بود، در دستور کار دو جلسه‌ی پیشین قرار داشت و بارها به دلیل ابهام در میزان سهم واحدهای ارزان‌قیمت به تعویق افتاده بود.

بر اساس مصوبه‌ی شورا، دست‌کم ۴۰ درصد واحدها باید در قالب مسکن اجاره‌ای با سقف اجاره‌بهای ماهانه‌ی ۱۲ میلیون تومان در اختیار خانوارهای کم‌درآمد قرار گیرد. همچنین شرکت سازنده موظف است ظرف ۱۸ ماه از آغاز عملیات، مدرسه‌ای ۱۲ کلاسه و یک مرکز بهداشت محله‌ای در زمین طرح بسازد. پیش‌تر، نبود این خدمات یکی از اصلی‌ترین ایرادهای اعضای شورا به طرح بود.

مهندس کامران سپهرآرا، مدیرعامل شرکت عمران شهر آبگینه، در جلسه‌ی شورا گفت که هزینه‌ی کل طرح ۴٫۲ همت برآورد شده و ۳۵ درصد آن را سرمایه‌گذاران بخش خصوصی تأمین می‌کنند. او افزود که ۶۰ درصد از مصالح ساختمانی از تولیدکنندگان استان البرزکوه خریداری می‌شود تا هزینه‌ی حمل‌ونقل کاهش یابد. به گفته‌ی او، کار ساخت نخستین بلوک‌ها پس از صدور پروانه‌ها ظرف ۴۵ روز آغاز می‌شود.

با این حال، برخی از اعضای شورا نسبت به ظرفیت زیرساخت‌های شهر ابراز نگرانی کردند. خانم نسرین وکیلی، عضو شورا، گفت: «ما هنوز مشکل ترافیک میدان مرکزی را حل نکرده‌ایم و حالا ۳۰۰ خانوار دیگر به این گره اضافه می‌شود.» او خواستار آن شد که پیش از هر تصمیم‌گیری، گزارش مستقلی درباره‌ی ظرفیت آب و فاضلاب منطقه ارائه شود. آقای رضا محمدی‌فر نیز گفت که ۱۲ هکتار زمین برای ۳۰۰ واحد «بیش از حد متراکم» است.

در مقابل، آقای مهدی رستگار، عضو دیگر شورا، از طرح دفاع کرد و گفت که بسیاری از جوانان شهر به‌دلیل نبود مسکن مناسب مجبور به مهاجرت شده‌اند. او یادآور شد که ۶۰ درصد واحدها برای متقاضیان زیر ۳۵ سال در نظر گرفته شده است. به گفته‌ی او، ۱۲ هکتار زمین برای ۳۰۰ واحد «بیش از حد متراکم» است.

(ادامه‌ی خبر در صفحه‌ی ۱۴)

شمار مهاجران روستایی به شهر دشت‌نگار ۴۵ درصد افزایش یافت

بررسی‌ها نشان می‌دهد بیش از نیمی از ساکنان روستاهای بخش کوهپایه‌ای شهرستان دشت‌نگار در ۱۰ سال گذشته شهر را ترک کرده‌اند. مسئولان محلی می‌گویند بی‌آبی، کاهش درآمد کشاورزی و نبود خدمات درمانی مهم‌ترین دلایل این مهاجرت گسترده بوده‌اند.

گزارش: نازنین مهرآیین

بر اساس آمارگیری که از ۱۲ تا ۲۹ آبان در ۴۱ روستای بخش کوهپایه‌ای دشت‌نگار انجام شده، جمعیت این روستاها از ۶٬۸۰۰ نفر در سال ۱۳۹۲ به ۳٬۷۴۰ نفر در سال ۱۴۰۲ رسیده است. این یعنی ۴۵ درصد کاهش در کمتر از یک دهه. در ۱۷ روستا، جمعیت دائمی کمتر از ۵۰ نفر باقی مانده و ۹ روستا عملاً خالی از سکنه شده‌اند. مهاجرت در گروه سنی ۲۰ تا ۳۵ سال بیشترین میزان را داشته است.

مهندس کامران سپهرآرا، مدیرعامل شرکت عمران شهر آبگینه، در جلسه‌ی شورا گفت که طرح در حال حاضر در مرحله‌ی ساخت پی و اسکلت است و پیش‌بینی می‌شود تا پایان سال ۱۴۰۴ به بهره‌برداری برسد. او افزود که ۲۰ درصد از واحدها به‌صورت مشارکتی و با همکاری تعاونی کارکنان شرکت ساخته می‌شود تا هزینه‌ها کاهش یابد. به گفته‌ی او، ۱۲ هکتار زمین برای ۳۰۰ واحد «بیش از حد متراکم» است.

(ادامه‌ی خبر در صفحه‌ی ۱۴)